

บทสนทนาจากเจ้าอาวาส

ชีวิตที่น่าอาเจียน

ประชากรอิสราเอล ภายใต้การนำของโยชูวา ได้รื้อฟื้นคำมั่นสัญญาว่า พวกเขาจะ “ซื่อสัตย์ รับใช้ และเชื่อฟัง พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลตลอดไป” เป็นคำมั่นสัญญาของชาวอิสราเอลรุ่นหลังๆ หลังจากที่บรรพบุรุษของพวกเขา ครั้งแล้วครั้งเล่าได้ทรยศต่อองค์พระเจ้าจนนับครั้งไม่ถ้วน

ในพระวรสารยอห์นวันนี้ เปโตรได้ตอบพระเยซูเจ้า แทน บรรดาอัครสาวกและสานุศิษย์ว่าทั้งตน และเพื่อนๆจะไม่ทิ้งพระเยซูเจ้าไปไหนเพราะพระองค์ “ทรงมีพระวาจาที่ให้ชีวิตนิรันดร์” และ “พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเป็นเจ้า”

พวกเราก็คงจะไม่แตกต่างไปจากชาวอิสราเอลในยุคของโยชูวา หรือ สานุศิษย์ และ อัครสาวกในสมัยพระเยซูเจ้า ถ้าจะต้องถูกถามว่า “เราจะทิ้งพระองค์ไปไหม?” พวกเราคงจะตอบอย่างซัดถ้อยซัดคำว่า “เราจะไม่ทิ้งพระองค์ไปไหนแน่ๆ” “เราจะอยู่กับพระเยซูเจ้า และกับพระศาสนจักรไปจนตาย”

ช่างซื่อสัตย์ จงรักภักดี กับพระองค์จริงๆ! น่าชมเชยเป็นอย่างยิ่ง พวกเราคริสตชน จะไม่ทิ้งพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรไปไหน ก็เป็นเรื่องที่แน่นอนอยู่แล้ว แต่คำถามที่จะต้องถามต่อไปก็คือ “เราจะอยู่กับพระองค์อย่างไร ?”

อยู่ไปเรื่อยๆ อย่างเป็นอยู่ หรืออยู่อย่างร้อนรนเข้มข้น เอาจริงเอาจัง

อยู่ไปเรื่อยๆ ก็คือ อยู่ไปวันหนึ่งๆ สวดบ้างนิตหน้อย หรือไม่ก็ไม่สวดเลย วันอาทิตย์ก็มาวัด ทนบ้างไม่ทนบ้าง อยู่ในวัดก็ใจลอย ไปคิดถึงว่า วัดจบแล้วจะไป ซ้อปิ้งที่ไหน จะไปกินเที่ยงที่ไหน วันฉลองใหญ่ๆ ก็จะเป็นโอกาส แต่งตัวสวยๆ อวดเพื่อนๆ แก้วบาปรับศีลก็ทำนานๆ ครั้ง พอเป็นพิธี ฯลฯ

ที่พรรณนามา คือ ชีวิตคริสตชนแบบเรื่อยๆ และแม้เราจะตอบกับพระเยซูเจ้าอย่างหนักแน่นว่า “เราจะไม่ทิ้งพระองค์ไปไหน” แต่พระเยซูเจ้าก็คงจะ “ไม่พอใจ” กับชีวิตคริสตชนแบบนี้

ทำให้นึกถึง นิมิตของท่านยอห์น ในหนังสือวิวรณ์ เกี่ยวกับคริสตชนในเมืองต่างๆ ที่ถูกเอ่ยอ้างไว้ในนิมิต เช่น พระศาสนจักรเมืองซาร์ติส พระศาสนจักรเมืองฟีลาเดลเฟีย และพระศาสนจักรเมืองเลาดีเซีย (อ่าน วิวรณ์ บทที่ 3 ข้อ 1 ถึง 22)

และในบทที่ 3 ข้อ 14 ถึง 22 เป็นนิมิตเกี่ยวกับพระศาสนจักรเมืองเลาดีเซีย

เมืองเลาดีเซียเป็นเมืองที่ร่ำรวย เป็นศูนย์กลางการศึกษา การเมืองและการค้าขาย ชาวเมืองส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่สุขสบาย ทำให้เกิดนิสัยถือตัวว่า ดีเพียงพอแล้ว ไม่ขาดสิ่งใด และคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาปก็ติดนิสัยนี้ด้วย ดังนั้นการปฏิบัติศาสนกิจ และชีวิตศาสนาจึงเป็นไปแบบ เรื่อยๆ คือ ไม่ค่อยรู้ร้อนรู้หนาว

เมืองเลาดีเซีย ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ มีแหล่งน้ำอุ่น ซึ่งเป็นน้ำพุร้อน จากใต้ดิน จึงมีการทำท่อส่งน้ำ นำน้ำอุ่นไปใช้กันเกือบทุกบ้าน

นิมิตพูดถึงคริสตชนชาวเลาดีเซียไว้ว่า “เรา(พระเป็นเจ้า) รู้จักความประพฤติของเจ้า คือว่า เจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราอยากให้เจ้าเย็น หรือ ร้อน เพราะว่าเจ้าเป็นแต่อุ่นๆ ไม่ร้อนและไม่เย็น เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา (อาเจียน)” (วิวรณ์ 3:15-16)

ชีวิตคริสตชนที่ไปเรื่อยๆ ไม่ร้อนไม่เย็น จึงเป็นชีวิตที่พระเป็นเจ้าอยากจะอาเจียน ดังมีบรรยายไว้ใน วิวรณ์ บทที่ 3 ข้อ 15-16. ดังกล่าว

พระเป็นเจ้าต้องการชีวิตคริสตชนที่ร้อนรนลุกร้อนด้วยความรักแท้ๆ จริงๆ ต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนพี่น้อง

ในโอกาส 3 ปี แห่งการฟื้นฟูชีวิตคริสตชนให้เป็นชีวิตคริสตชนที่มีความเชื่อแท้ๆ ถ้าเราพบว่าชีวิตของเราเป็นชีวิต ที่ไม่ร้อนไม่เย็น และไปเรื่อยๆ ก็คงจะถึงเวลาที่เราจะต้องฟื้นฟูชีวิต

คริสตชนของเราอย่างจริงจังเสียใหม่

สวัสดี...พ่อसानิจ